

Akadeemik Ülo Jaaksoo

80

Ülo Jaaksoo on sündinud 16. aprillil 1939. aastal Mõisakülas teenistujate perekonnas. 1957. aastal lõpetas ta Mõisaküla keskkooli ja asus õppima Tallinna tehnikaülikoolis elektrivõrkude süsteemide erialal, kuid hiljem kvalifitseerus ümber ja lõpetas 1962 automaatika ja telemehaanika erialal. 1969 kaitses Ülo Jaaksoo tehnikakandidaadi ning 1982 tehnikadoktori väitekirja. 1985. aastal omistati talle professori kutse ning 1986 valiti Eesti teaduste akadeemia liikmeks informaatika alal.

Juba enne ülikooli lõpetamist asus Ülo Jaaksoo tööle vastasutatud Eesti teaduste akadeemia küberneetika instituudis, kus töötas aastatel 1961–1979 vanemmehaaniku, noorem- ja vanemteaduri ametikohtadel. 1965–1968 oli ta aspirant, stažeerides ühe aasta Moskvast automaatika ja telemehaanika instituudis, kust naastes formuleerus tema kandidaaditöö teema – akviivse informatsiooni kogumisega adaptiivsed juhtimissüsteemid. Aastatel 1980–1984 oli Ülo Jaaksoo Arvutustehnika EKB juhtimissüsteemide osakonna juhataja, 1984–1989 küberneetika instituudi teadusdirektor, 1981–1997 direktor, 1997–2012 Cybernetica AS juhatuse esimees. Aastast 2013 on Ülo Jaaksoo Cybernetica nõukogu esimees.

Ülo Jaaksoo teadustöö põhisuundadeks on olnud aktiivse infokogumisega adaptiivsüsteemid, mitmemõõtmeliste automatjuhtimissüsteemide interaktiivsuse analüüs, dünaamiliste süsteemide juhtimine ja infosüsteemide turvalisus. Aastaid õpetas ta Tallinna tehnikaülikoolis juhtimisteesooriat. Pärast doktoritöö kaitsmist pühendus ta enam administratiivtööle, arendades Eesti jaoks unikaalset ettevõtet Cybernetica, mis läbi aastakümnete on avaldanud olulist mõju Eesti infotehnoloogia kuvandile.

Akadeemik Ülo Jaaksoo on olnud Eesti teaduste akadeemia asepresident (1993–1995), Eesti Telekom nõukogu esimees, Eesti teadus- ja arendusnõukogu liige, Eesti esindaja NATO teaduskomitees, vabariigi presidendi akadeemilise nõukogu liige. Praegu on ta Tallinna tehnikaülikooli kuratooriumi liige. Ülo Jaaksood on autasustatud nõukogude Eesti preemiaga (1967), Eesti NSV ministrite nõukogu preemiaga (1986), Eesti teaduste akadeemia medaliga (1999), Valgetähe III klassi teenetemärgiga (2004) ning “Mõtleva mehe” auhinnaga (2004).

Olles sündinud kirjanduse, teatri ja muusikahuvilises perekonnas, on Ülo Jaaksoo saanud juba lapsepõlvest kaasa muusikaarmastuse. See viis ta nooruses mängima Horre Zeigeri *big band*'i. Meeleldi loeb ta ilukirjandust ning harrastab tõsiselt tugitoolisporti.